

Bilag 3.

Københavns Understøttelsesforening.

København, den 26. Februar 1915.

Foranlediget ved, at Lov Nr. 237 af 2. Oktober 1914 (om midlertidigt Statstilskud til de kommunale Hjelpekasser) efter sit Indhold kun har Gyldighed indtil Udløbet af indeværende Finansaar, tillader man sig herved overfor Indenrigsministeriet at udtale følgende:

Det fremgaar af den af Statistisk Departement udsendte Beretning om Arbejdsløsheden pr. 23. Januar 1915 og af den af Departementet paa Foreningens Anmodning udarbejdede statistiske Sammenligning mellem Arbejdsløsheden i Aar og i Fjor for Københavns Vedkommende — begge angaaende de fagorganiserede Arbejdere — at der indenfor en Del Fag (særlig Byggefagene) stadig hersker en stor og — sammenlignet med i Fjor — væsentlig større Arbejdsløshed. For disse Fags Vedkommende ligesom for en Del andre Fag, i hvilke Arbejdsløshedsprocenten for Tiden ikke kan siges at være abnormt høj, gælder det desuden, at Arbejdsløsheden i Aar er begyndt meget tidligere end sædvanlig og følgelig har virket saa meget tungere for de Personer, der stadig er arbejdsløse. Ligesom samme Forhold gør sig gældende med Hensyn til Personer, der, uden at tilhøre Organisationerne, arbejder indenfor samme Fag, saaledes maa det erkendes, at ogsaa en Del andre Personer, hvis Beskæftigelse har ligget udenfor de organiserede Fag, helt eller delvis har mistet deres Arbejde paa Grund af Krigssituationen.

Det maa saaledes siges, at der vedblivende indenfor visse Fag og Beskæftigelser hersker en ekstraordinær Arbejdsløshed, og da der for Øjeblikket ingen Udsigt er til, at dette Forhold vil blive væsentlig forandret, maa man, ogsaa under Hensyn til, at de herskende Prisforhold for Tiden gør det vanskeligere end under normale Forhold at subsistere ved smaa Indtægter, tilraade, at der vedblivende træffes ekstraordinære Foranstaltninger til at yde Hjælp til de arbejdsløse. Det er givet, at det Tilskud af 140,000 Kr., som sædvanlig af Københavns Kommune gives Foreningen til dens almindelige Hjelpekassevirksomhed (i Medfør af Lov om Hjelpekasser af 29. April 1913), ikke paa langt nær vil være tilstrækkeligt, saafremt man i samme Omfang som tidligere skal yde Hjælp til de arbejdsløse, og det kan formentlig ikke ventes, at Københavns Kommune i tilstrækkelig Grad vil forøge dette Tilskud (for hvilket Loven kun hjemler en forholdsvis lille Refusion fra Staten), naar Staten ikke har erkendt, at ekstraordinære Foranstaltninger er nødvendige. Det maa endvidere fremhæves, at ligesom Foreningen ikke med sine egne Midler i noget nævneværdigt Omfang vil kunne afhjælpe den her omtalte, som Følge af Arbejdsløshed foraarsagede Trang, saaledes mener man ikke at kunne tilraade, at de af den nedsatte Velgørenhedskomiteé (Centralkomiteén af 1914, Dronningens Indsamling) indsamlede Midler anvendes til en saadan vedvarende, for en Del fagmæssigt begrænset Arbejdsløshedsunderstøttelse, da dette efter Foreningens Skøn er en Samfundsopgave, der, ligesom i tidligere